

Landelijke Klachtencommissie voor het openbaar en het algemeen toegankelijk onderwijs

(mr. M.E.A. Wildenburg, drs. D.J. Duyvis, J. Toes)

Uitspraaknr. 00.076

Datum:

18 december 2000

Onheuse bejegening leerling door groepsleerkracht; klacht onderwijs.

De klacht

Een moeder klaagt over de gedragingen en de bejegening van de groepsleerkracht jegens haar zoon.

De visie van partijen

De moeder heeft veel negatieve voorvallen gehoord van andere ouders over leerlingen uit de klas van de groepsleerkracht. Zo noemt de moeder diverse voorvallen, die zich met name in groep 6 gedurende het schooljaar 1998/1999 zouden hebben voorgedaan. Voorts vermeldt de moeder in haar klaagschrift nog een aantal algemeenheden en voorvallen die zij van ouders van medeleerlingen van de leerling zou hebben gehoord. De moeder geeft tenslotte aan dat zij ongeveer twee jaar geleden reeds heeft overwogen om de inspectie te benaderen in verband met voormelde klachten maar zij heeft dit niet gedaan op aanraden van familieleden en omdat het later weer redelijk goed ging tussen de leerling en de groepsleerkracht. In groep 7 zouden er steeds minder aanvaringen zijn geweest tussen de leerling en de groepsleerkracht. Met uitzondering van de kwestie met betrekking tot het aanhouden van muziek, geeft de moeder ter zitting aan de groepsleerkracht niet te hebben aangesproken over voormelde gedragingen noch de klachten te hebben voorgelegd aan de directeur van de school. Onderhavige klacht is ingediend nadat de moeder van andere ouders met klachten tegen de groepsleerkracht begreep dat deze voornemens waren een klacht bij de Commissie in te dienen. De moeder heeft nooit overwogen om haar zoon van school te halen.

De groepsleerkracht heeft niet eerder dan eind juli 2000 vernomen dat er een drietal klachten tegen haar was ingediend bij de Commissie. Het bevreemdt haar dat zij hierover niet eerder is ingelicht en dat de betrokken ouders hierover niet zelf met haar hebben gesproken. De klachten rusten op "van horen zeggen", en dingen zijn uit hun context gehaald. Met betrekking tot de in het klaagschrift vermelde klachten geeft de groepsleerkracht aan dat de leerling zelf bij haar kwam met de opmerking dat hij "bolletje" genoemd wilde worden. De groepsleerkracht heeft hem erop gewezen dat hij een mooie naam heeft en dat "bolletje" negatief zou werken. De leerling is een sociaal emotionele jongen die soms door het lint gaat en dan begint te schelden. Hierdoor is hij wel eens naar de gemeenschapshoek op de gang gestuurd om rustig te gaan werken totdat hij gekalmeerd is. Als het ging om problemen die de leerling in de groep had veroorzaakt of waarmee de groep geconfronteerd was, werden die in het kringgesprek uitgesproken. Nadat de groepsleerkracht hierover eenmaal was aangesproken door de moeder, heeft zij problemen apart met de leerling besproken. Het is juist dat de leerling in het begin van groep 6 een tijd voor in de klas aan het bureau van de groepsleerkracht heeft gezeten doch in overleg met de leerling en de moeder. Dit was

uitdrukkelijk niet bedoeld als een strafmaatregel maar om te voorkomen dat de leerling nog sneller werd afgeleid. Bij groepsactiviteiten zat de leerling gewoon in de groep. Het aanzetten dan wel opnemen van muziek gebeurde ter voorbereiding van ouderavonden of de jaarlijkse musical en gebeurde slechts als de leerlingen met creatieve opdrachten bezig waren of fruit aan het eten waren. Overigens zou de muziek ook dan zacht aanstaan. Ten aanzien van de overige in het klaagschrift vermelde punten, geeft de groepsleerkracht aan dat zij niet weet waarop gedoeld wordt dan wel dat deze betrekking hebben op andere leerlingen en van horen zeggen zijn.

Overwegingen van de Commissie

Uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting stelt de Commissie allereerst vast dat de gedragingen van de groepsleerkracht in groep 7 die de moeder klachtwaardig acht, bestaan uit het aanspreken door de groepsleerkracht van de leerling als “bolletje” en uit het de leerling uit de klas sturen omdat hij zou hebben gelachen. De Commissie constateert ten aanzien van beide gedragingen dat de standpunten van partijen hierover uiteenlopen. Naar het oordeel van de Commissie heeft de groepsleerkracht echter voldoende aannemelijk kunnen maken dat zij de leerling de klas uit heeft gestuurd om even tot rust te kunnen komen. Ten aanzien van de overige klachten die zich naar zeggen van de moeder veelal voordeden in groep 6 overweegt de Commissie dat zij heeft moeten constateren dat veel beschuldigingen van de moeder zijn gebaseerd op “van horen zeggen” en dat de moeder slechts in een enkel geval uit eigen waarneming heeft kunnen spreken. Hierdoor heeft de Commissie van veel opmerkingen en gebeurtenissen niet kunnen vaststellen dat deze daadwerkelijk zijn gemaakt of hebben plaatsgevonden zoals gesteld. Ook uit de verklaring van de getuige kan de Commissie niet meer opmaken dan dat de leerling een aantal opmerkingen heeft gemaakt over het gedrag van de groepsleerkracht. De Commissie acht gedragingen die alleen op “van horen zeggen” zijn gebaseerd geen grond voor een individuele klacht. In ieder geval staat vast dat de moeder over de vermeende gedragingen en opmerkingen van de groepsleerkracht, met uitzondering van het aanhebben van muziek, de groepsleerkracht hierop nimmer heeft aangesproken, dit terwijl de groepsleerkracht ter zitting aangaf maandelijks contact te hebben gehad met de moeder – hetgeen de moeder niet ontkende. Bovendien gaf de moeder daarbij aan dat de groepsleerkracht gemakkelijk benaderbaar was. Ook heeft de moeder gedurende de afgelopen twee jaar geen gesprek aangevraagd met de schoolleiding dan wel met het schoolbestuur. Bovendien heeft de Commissie de indruk gekregen uit hetgeen partijen ter zitting hebben verklaard dat na een aantal aanvaringen tussen de leerling/de moeder en de groepsleerkracht in het begin van groep 6, de lucht was geklaard en nieuwe aanvaringen zijn uitgebleven. De Commissie sluit echter niet uit dat de directe manier van lesgeven en de benadering van leerlingen door de groepsleerkracht bij daartoe vatbare leerlingen gevoelens van onveiligheid kunnen oproepen hetgeen wellicht tot gevolg heeft dat leerlingen niet gemakkelijk naar haar toegaan.

Alles overziende overweegt de Commissie dat zij onvoldoende aanwijzingen heeft voor een gegrondbevinding van de klacht en dat zij zodoende tot ongegrondverklaring van de klacht concludeert.

Tenslotte wil de Commissie naar het schoolbestuur toe niet ongezegd laten dat het haar bevreemdt dat zowel de schoolleiding als de vertrouwenspersoon van de GG&GD en de vertrouwensinspecteur de klachten, dat wil zeggen de vermeende gedragingen en de wijze van functioneren van de groepsleerkracht, direct, tezamen met een tweetal andere klachten tegen de groepsleerkracht, hebben verwezen naar de Commissie. Aangezien de Commissie zich

beperkt tot een individuele klachtafhandeling, zou het in de rede liggen om deëscalerend op te treden door bijvoorbeeld eerst op schoolniveau de klachten te onderzoeken.

Het oordeel van de Commissie

Advies aan het schoolbestuur

- er op toe te zien dat de groepsleerkracht, in het kader van de deskundigheidsbevordering, middels scholing en/of begeleiding, haar sociale vaardigheden verder ontwikkelt en meer inzicht krijgt in haar wijze van optreden naar leerlingen en/of ouders;
- beleid te ontwikkelen ten aanzien van het omgaan met en het onderzoeken van klachten op schoolniveau